

فصلنامه علوم و فنون نظامی

سال هفتم، شماره ۱۷، تابستان ۱۳۸۹، صص: ۱۱۶-۹۷

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۹/۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۱۱/۲۰

سامانه لیدار^۱ و کاربردهای آن در عملیات دریایی

افسانه ایاب فدوی^۲

چکیده:

نیروی دریایی یک نیروی تجهیزات محور و تخصص محور است. نیروی دریایی راهبردی به تجهیزات خاص نیاز دارد.

امروزه عملیات دریایی بر محور عملیات زیرسطحی می‌چرخد. در این راستا طراحان عملیات دریایی و سازه‌های زیرسطحی به دنبال راههایی هستند، که توسط حساسه‌های صوتی طرف مقابل (دشمن) مورد کشف و شناسایی قرار نگیرند. این فرایند دو طرفه همیشه در جریان است. یکی از فناوری‌هایی که قابلیت تشخیص زیر دریا را بدون استفاده از امواج صوتی دارد، سامانه لیدار می‌باشد. اساس کار لیدار و رادار مشابه بوده و تفاوت این دو در طول موج‌های مورد استفاده آن‌ها است، در حالی که رادار از امواج رادیویی با طول موج‌هایی در حد سانتی‌متر استفاده می‌نماید، لیدار از طول موج‌های نوری که توسط لیزرها فراهم می‌شوند، بهره می‌برد. یکی دیگر از تفاوت‌های عمدۀ رادار و لیدار این است که لیدار قادر به اندازه‌گیری در تمام شرایط آب و هوایی نمی‌باشد.

امروزه از این فناوری در اقیانوس‌نگاری و تحقیقات اقیانوس‌شناسی مانند بررسی عمق آب در نقاط مختلف، تعیین آلاینده‌های موجود در آب و همچنین تصویربرداری از اجسام غوطه‌ور در آب استفاده می‌شود. کاربردهای نظامی این سامانه در تهیه نقشه‌های توپوگرافی با دقت بالا، در هیدروگرافی برای اندازه‌گیری عمق آب‌های سطحی و ارتفاع زمین‌های اطراف سواحل و قابل ذکر است، این سامانه تنها سامانه‌ای است که می‌تواند در یک عملیات نقشه‌برداری هر دو اطلاعات هیدروگرافی و توپوگرافی را جمع آوری کند و در عملیات ضدزیردریایی جهت شناسایی و تصویربرداری از زیر دریایی‌های دشمن از این سامانه استفاده و در هواشناسی برای اندازه‌گیری توده‌های شیمیایی از قبیل لایه ازن، بخار آب و آلودگی‌ها در اتمسفر نیز بهره‌برداری می‌گردد. به علاوه از این سامانه در جنگل‌داری، توسعه شهری و اکتشاف نفت استفاده شده است.

کلید واژگان: لیدار، لیزر، توپوگرافی، هیدروگرافی، نقشه‌برداری، موقعیت یاب جهانی.

۱ -LIDAR: Light Detection and Ranging

۲ - کارشناس ارشد مدیریت دفاعی و رئیس کمیته فرماندهی و ستاد گات دریایی

مقدمه:

امروزه افزایش چالش‌ها بسیار فراتر از رو برو شدن با دشمنان بالقوه که به سلاح‌های مدرن دسترسی دارند، است. بخش‌های تجزیه و تحلیل امور نظامی روند این تغییرات را بررسی می‌نمایند، که آیا رشته‌های اخیر نظامی و فناوری‌های در حال ظهور در ترکیب، سازمان و تغییرات عملیاتی، پیشرفت‌های چشم‌گیری در اثربخشی نظامی که به آن انقلاب در امور نظامی می‌گویند به وجود خواهد آورد؟

مهمنترین اصل در عملیات ضدزیردریایی، کشف یگان زیرسطحی است. سامانه‌های کشف زیردریایی به دو گروه صوتی و غیرصوتی تقسیم‌بندی می‌شوند. سامانه‌های صوتی با انتشار صوت نسبت به کشف و شناسایی هدف مورد نظر اقدام می‌کنند. از معروف‌ترین آنها می‌توان به سونارها و بویهای سوناری (سونوبوی) اشاره کرد.

سامانه‌های غیرصوتی کشف زیردریایی که در انواع یگان‌های پروازی قابل نصب هستند با استفاده از طبیعت کره زمین (مغناطیس) و یا دانش جدید (لیزر) نسبت به کشف و شناسایی هدف مورد نظر اقدام می‌کنند. از معروف‌ترین این سامانه‌ها می‌توان به سامانه کشف دود، لیدار، سامانه پشتیبانی الکترونیکی و سامانه تشخیص تغییرات میدان مغناطیسی اشاره نمود. (طحانی، ۱۳۸۹، ص ۲۴) با پیشرفت و توسعه فناوری، ابزارهای مختلفی به منظور کسب اطلاعات از سطح زمین به کار گرفته می‌شود. استفاده از عکس‌های هوایی توسط دوربین‌های نصب شده در هواپیما منجر به پیدایش علم فتوگرامتری شد. در این روش با عکس‌برداری از منطقه‌ای با پوشش‌های مناسب و فرآیند تصحیح تصاویر، نقشه سه‌بعدی منطقه تهیه می‌شود. پس از آن با پیدایش فناوری ماهواره‌ها، تصویربرداری از سطح زمین آغاز شد و علم سنجش از دور پدید آمد، که به صورت فعال و غیرفعال به کسب اطلاعات از زمین پرداخت. (آقایی، جعفری، ۱۳۸۶، ص ۳۲)

امروزه سامانه‌های فعال که در آن سنجنده به عنوان مولد موج الکترومغناطیس، محدوده مشخصی از طول موج را به سمت هدف ارسال نموده و بازگشت امواج را ثبت می‌نمایند، عرصه جدیدی را به وجود آورده است که اطلاعات متنوعی را آرائه می‌دهند. به طور کلی در تصویر-برداری اپتیکی (نوری) فقط اطلاعات مربوط به دامنه ثبت، اما توسط سنجنده‌های فعال که رادار و لیدار از آن دسته‌اند، اطلاعات بیشتری ثبت می‌گردند.

داده‌های مکانی نقش مهمی در تفسیر ما از محیط پیرامون بازی می‌کنند. فرآیند جمع‌آوری داده‌های توپوگرافی با روش‌های نقشه‌برداری زمینی تا فتوگرامتری فضایی و سنجش از دور و تکنیک جمع‌آوری داده در سال‌های اخیر با استفاده از سامانه لیدار که لیزر اسکنر هوایی^۱ نامیده می‌شود، تحولی عظیم را در صحنه عملیات ایجاد نموده است. سامانه لیدار از سال ۱۹۷۰ میلادی توسعه یافت و قادر است به طور سه‌بعدی و تمام اتوماتیک اشیاء را از فضای، هوای، کشتی یا ایستگاه‌های زمینی اندازه‌گیری نماید. لیدار داده‌ها را از اولین سطحی که پرتو لیزر با آن برخورد می‌کند، جمع‌آوری و مدل رقومی سطح^۲ حاصل، نمایش دهنده ارتفاع سطحی است که ترکیبی از سطح زمین لخت^۳ و عوارض روی زمین می‌باشد. سامانه لیدار، اطلاعات سه‌بعدی رقومی مربوط به شکل زمین، شامل تعیین ساختار سطح قائم، ارتفاع عوارض روی زمین، درختان، بوته‌ها و ساختمان‌ها و روشنایی که عوارض سطحی تولید می‌کند را تهیه می‌نماید. در واقع، فناوری لیدار ابزار مکملی جهت اخذ اطلاعات سه‌بعدی در کنار فتوگرامتری فضایی و سنجش از دور است. لیدار یک سامانه فعال است و انواع هوایی آن قادر به ایجاد ابرنقطات با تراکم بالا (یک نقطه در متر مربع یا بالاتر) و با دقیقت نسبتاً خوب ۵۱ تا ۵۲ سانتی‌متر در ارتفاع ۳۰ تا ۱۰۰ سانتی‌متر در سطح برای ارتفاع پرواز کمتر از ۲ کیلومتر از سطح زمین در مدت زمان نسبتاً کوتاهی می‌باشد. امتیازات این سامانه، شامل قابلیت استفاده در شب و روز، قابلیت نفوذ در جنگل و پوشش‌های گیاهی مختلف و جمع‌آوری سریع اطلاعات از زمین و دریا در سطح وسیع به صورت رقومی است. اکنون سامانه لیدار برای تهیه نقشه توپوگرافی، نقشه جنگل‌ها، دریاهای، زمین‌های مسطح، نقشه راه‌ها، دالان‌ها، خطوط ریلی، خطوط نیرو و مدل سازی شهری، فضاهای شهری، ارتباطات بی‌سیم و محاسبات کارهای مهندسی، مدیریت نواحی ساحلی و کشف و استخراج نفت استفاده می‌شود.

۱- لیدار چیست؟

لیدار که مخفف عبارت آشکارسازی نوری و بردیابی است، یک نوع دورحسی نوری از نوع فعال می‌باشد، که در آن با استفاده از لیزر پالسی، پالس‌هایی به درون محیط تزریق، آن گاه نور پس

1 - Airborne laser scanner

2 - Digital surface model

3 - Bare-earth

سامانه لیدار و کاربردهای آن در عملیات دریابی..... ۱۰۰

پراکنده شده و با تأخیر زمانی معین توسط سامانه آشکارساز لیدار، آشکار می‌گردد. این سامانه با ارسال پالس‌های لیزری به سمت هدف، زمان بازگشت پالس به سمت گیرنده را اندازه‌گیری و با توجه به سرعت نور، فاصله هدف را محاسبه می‌کند. لیدار یا سامانه فاصله‌یاب و کشف لیزری یک سامانه سنجش از دور است، که به منظور جمع‌آوری اطلاعات توپوگرافی استفاده می‌گردد. بر این اساس، تکنیک لیدار شباهت بسیار زیادی به تکنیک رادار دارد. به این دلیل به رادار لیزری ۱ نیز مشهور است. تفاوت این دو را می‌توان در طول موج‌های مورد استفاده آن‌ها جستجو کرد. در حالی که رادار از امواج رادیویی با طول موج‌هایی در حد سانتی‌متر استفاده می‌نماید، لیدار از طول موج‌های نوری که توسط لیزرهای فراهم می‌شوند، بهره می‌برد. این سامانه با سامانه‌های موقعیت‌یاب جهانی و اندازه‌گیری اینرشیال یکپارچه و در یگان‌های پروازی نصب می‌شود. حساسه‌های لیدار، اطلاعات نقطاطی که به طور مرتب توسط سامانه موقعیت‌یاب جهانی ثبت می‌گردد را جمع‌آوری، پردازش و تجزیه و تحلیل می‌کنند. سپس این اطلاعات به صورت طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع ثبت و به صورت مدل ارتفاع دیجیتالی نمایش داده می‌شود. اطلاعاتی که توسط سامانه لیدار جمع‌آوری می‌گردد، به صورت مختصات سه بعدی X, Y, Z است. اطلاعات لیدار قابل تلفیق با اطلاعات تصاویر هوایی بوده و با مقایسه این تصاویر می‌توان خصوصیات زمین و دریا را به سادگی شناسایی کرد. (آقایی، جعفری، ۱۳۸۶ ص ۳۲)

۲- اجزای لیدار:

به طور کلی یک سامانه لیدار از سه بخش اصلی تشکیل شده است:

الف) فرستنده

ب) گیرنده

ج) آشکارساز

۳- نحوه عمل کرد سامانه لیدار:

لیدار یک فناوری شبیه به رادار است که با ارسال موج لیزر به سمت عارضه و دریافت آن، با ثبت شدت موج برگشتی و اندازه‌گیری زمان رفت و برگشت موج، تصویر عارضه را ثبت و فاصله را محاسبه می‌نماید.

در سامانه لیدار که به نام‌های رادار لیزری، رادار نوری^۱ و ALMS^۲ بیان می‌گردد، از فرکانس‌های نوری استفاده می‌شود. این فناوری قادر است فاصله بین سنجنده تا شیء یا یک سطح را توسط پالس‌های لیزر اندازه‌گیری نماید. سامانه رادار با استفاده از امواج رادیویی و با اندازه‌گیری زمان ارسال موج تا دریافت موج، فاصله را محاسبه می‌کند، اما سامانه لیدار از نور یا لیزر استفاده می‌نماید. تفاوت اصلی لیدار و رادار در طول موج‌های مورد استفاده می‌باشد. در لیدار از طول موج‌های بسیار کوچک که به نوعی در محدوده ماوراء بنفس، مرئی یا مادون قرمز نزدیک است، استفاده شده اما در رادار از امواج با طول موج‌های بلند در محدوده ماکروویو استفاده می‌شود. لازم به ذکر است طول موج‌های به کار گرفته شده در لیدار حدوداً ۱۰۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰ برابر کوچک‌تر از طول موج‌های سامانه رادار است.

در لیدار ممکن است موج پیوسته^۳ یا پالس^۴ به صورت متمرکز یا به صورت پرتوهای موازی استفاده شود. امواج پیوسته در لیدار هنگامی استفاده می‌شود که فواصل کوتاه و پریودهای طولانی مورد نظر باشد. از لیزر به صورت پالس در مواردی استفاده می‌شود که از توان بسیار بالاتری در طول کار استفاده شود. بنابراین نسبت سیگنال به نویز بیشتر است، در سامانه‌های لیدار برای اندازه‌گیری فواصل دور معمولاً از پالس استفاده می‌شود.

لیدار ممکن است دارای یک فرستنده و یک گیرنده به صورت جداگانه باشد^۵ یا دارای یک بخش بوده که در آن ارسال و دریافت امواج صورت می‌گیرد.^۶ (شکل ۱) این سامانه به دلایل زیر در اندازه‌گیری علمی ترجیح داده می‌شود:

(۱) امتدادگذاری و نشانه‌روی، هر دو در یک مسیر قرار می‌گیرند.

(۲) ارسال و دریافت داده‌ها از یک محل صورت می‌گیرد.

(۳) فقط یک دستگاه وجود دارد.

1 - Optical Radar

2 - Airborne Laser Swath Mapping

3 - Continuous wave

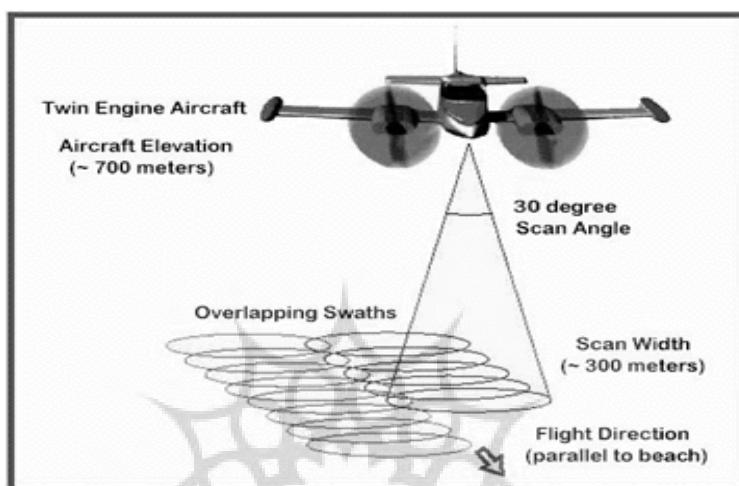
4 - Pulse

5 - Bi static

6 - Mono static

سامانه لیدار و کاربردهای آن در عملیات دریابی ۱۰۲
در برخی از سامانه‌های لیدار به نام^۱ CLR علاوه بر اطلاعات دامنه و زمان، اطلاعات فاز^۲ نیز ثبت می‌شود.

به طور کلی سه نوع سامانه لیدار وجود دارد:
الف) لیدار فاصله‌یاب^۳: از ساده‌ترین نوع لیدار است. این نوع لیدار برای اندازه‌گیری فاصله بین لیدار تا عارضه خاص استفاده می‌شود. (آقایی، جعفری، ۱۳۸۶ ص ۳۲).

شکل (۱) نحوه عمل کرد سامانه نصب شده در هواپیما^۴

ب) DIAL^۵: از این سامانه لیدار برای اندازه‌گیری توده‌های شیمیایی از قبیل لایه ازن، بخار آب و آلودگی‌ها در اتمسفر استفاده می‌شود. یک DIAL از دو طول موج متفاوت لیزر استفاده می‌کند و به گونه‌ای انتخاب می‌شوند که یکی از طول موج‌ها توسط مولکول‌های مورد نظر جذب شده و دیگری عبور می‌کند. از طریق اختلاف بین مقادیر سیگنال‌های بازگشته دو طول موج می‌توان به وجود مولکول‌های مورد نظر در اتمسفر پی برد.

1 - Coherent Laser Radar

2 - Phase

3 - Range Finder LIDAR

4 - <http://www.csc.noaa.gov/products/sccoasts/html/tutlid.htm>

5- Differential Absorption LIDAR

پ) لیدار داپلر^۱: این سامانه به منظور اندازه‌گیری سرعت یک هدف، مورد استفاده قرار می‌گیرد. هنگامی که نور از سمت این سامانه به عارضه‌ای که در حال دور شدن یا نزدیک شدن به سامانه لیدار می‌باشد، ارسال گردد، طول موج نور بازتابی از هدف تغییر می‌کند، این پدیده به عنوان پدیده جابه‌جایی داپلر شناخته شده است، به همین علت این سامانه به نام لیدار داپلر خوانده می‌شود. هنگامی که هدف در حال دور شدن از سامانه لیدار باشد، نور بازگشتی طول موج بلندتری خواهد داشت. در حالی که اگر هدف به سمت لیدار در حال نزدیک شدن باشد، طول موج کوتاه‌تری به سنجنده می‌رسد. از این سامانه می‌توان برای تعیین سرعت اجسام مختلف استفاده کرد. همچنین می‌توان با استفاده از این سامانه سرعت باد را از طریق اندازه‌گیری سرعت ذرات معلق در هوا اندازه‌گیری نمود.

۴- قواعد لیدار:

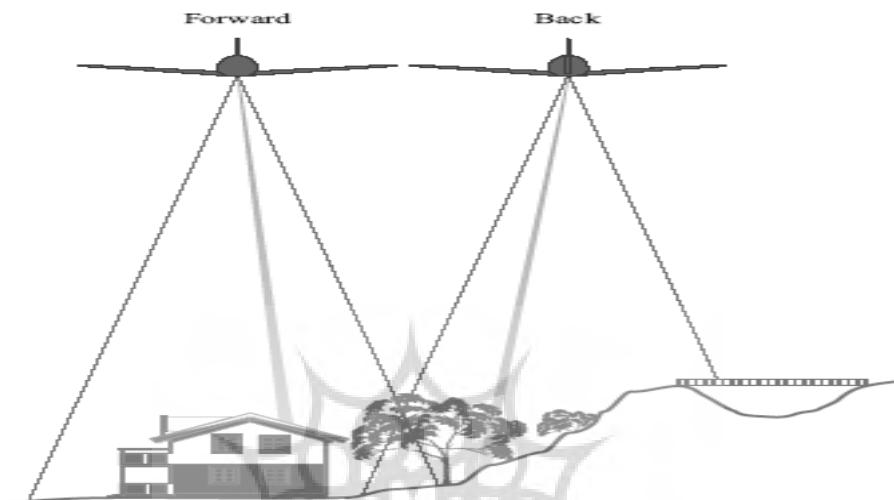
سامانه لیدار اسکن‌های زیادی را از سطح زمین و دریا با استفاده از چند خط پرواز به دست آورده و سپس اسکن‌ها به یکدیگر متصل شده تا یک مدل گسسته از زمین و دریا به دست آید. معمولاً اجزاء یک سامانه لیدار همگی بر روی یک سطح^۲ هوایی و در موارد خاص روی یک پلت فرم فضایی سوار می‌شوند. داده‌های لیدار خصوصیات خاص خود را دارند، ابری از نقاط در فضای سه بعدی و با داده‌های به دست آمده از روش‌های معمول فتوگرامتری فضایی و سنجش از دور پدید می‌آید. (Baltsavias, 1999, : 94-83)

در یک سامانه لیدار، زمان بازگشت یک پالس لیزر محاسبه می‌شود تا فاصله نقطه گسیل بر روی پلت فرم هوایی از سطح زمین به دست آید. زمان رفت و برگشت پالس به وسیله آنالیز الکترونیکی نوع موج پالس برگشتی محاسبه می‌شود، سپس فاصله از نقطه گسیل پالس تا سطح زمین با ضرب سرعت نور در نصف زمان رفت و برگشت بدست می‌آید. آرایه اندازه‌گیری فاصله، از نوع خطی، اسکن نماید می‌شود. (شکل ۲) فاصله و موقعیت گسیل‌های پالس و وضعیت خط دید در سامانه لیدار مشخص است، لذا موقعیت نقاط بستگی به نرخ اندازه‌گیری، زاویه قالب سه بعدی قابل تعیین خواهد بود و فواصل بین نقاط بستگی به نرخ اندازه‌گیری، زاویه اسکن، ارتفاع از سطح زمین و سرعت پلت فرم فضایی دارد. چون عوارض روی زمین در

1 -Doppler LIDAR

2- platform

ترکیب مواد و ارتفاع متفاوت می‌باشند، قدرت سیگنال پالس برگشتی (پژواک پالس گسیل شده) نیز ضبط می‌شود و امکان دریافت چندین انعکاس از یک پالس وجود دارد. سیگنال لیزری در زمان ارسال به سمت زمین ممکن است با اشیاء مختلفی (پوشش گیاهی) برخورد کند و قسمتی از سیگنال ارسال شده، به سمت گیرنده منعکس شود و توسط آن ثبت و بخشی دیگر به سطح زمین برخورد و بازتاب آن توسط گیرنده ثبت شود. (صادقیان، ولدان زوج، ۱۳۸۷ ص ۳۴)

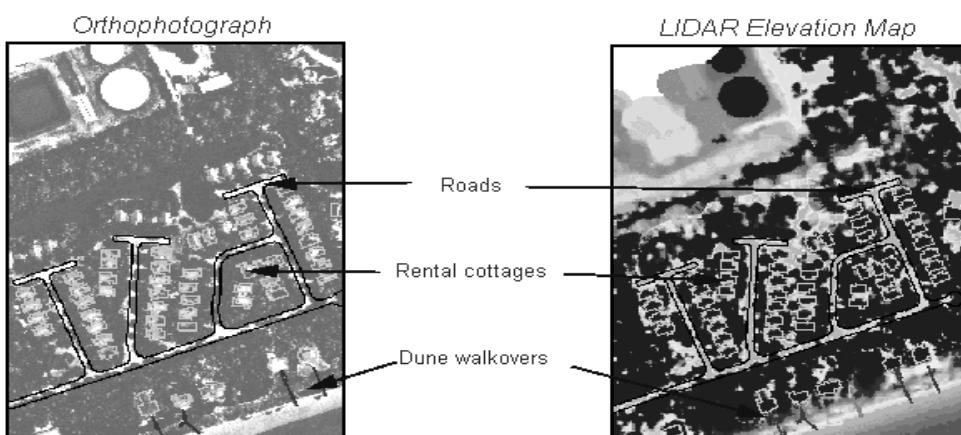
شکل ۲- برداشت اطلاعات از زمین توسط سامانه لیدار نوع هوایی

(در این روش سطح زمین به صورت نواری اسکن می‌شود و ابری از نقاط با استفاده از ترکیب اسکن‌ها تشکیل می‌گردد)

اولین پالس منعکس شده حاوی اطلاعاتی راجع به پوشش گیاهی روی زمین بوده که در تولید اورتوفوتوگراف^۱ (شکل ۳) و کاربردهای جنگل‌داری و تعیین پوشش گیاهی استفاده می‌شوند و پالس برگشتی دوم برای اندازه‌گیری زمین لخت^۲ استفاده می‌شود.

1 -Orthophotograph
2 -Bare-earth

Kiawah Island, South Carolina

شکل ۳- مقایسه تصویر برداشت شده توسط سامانه لیدار و روش ارتوفوتوگرافی
برگرفته از: <http://www.csc.noaa.gov/products/sccoasts/html/tutlid.htm>

علاوه بر این دو بازگشت، ممکن است سیگنال لیزر به عوارض دیگری در بین این دو مسیر برخورد نماید و انعکاس آن توسط سنجنده ثبت شود. سامانه‌های امروزی قابلیت ثبت حداقل دو انعکاس مختلف برای هر سیگنال ارسال شده را دارند، که معمولاً به این انعکاس‌ها پالس اولیه^۱ و پالس ثانویه^۲ گفته می‌شود. این ویژگی سامانه‌های لیدار را از سامانه‌های معمول فتوگرامتری^۳ فضایی متمایز می‌کند، چرا که در مناطق پوشیده از گیاه علاوه بر مدل رقومی سطح منطقه، می‌توان به کمک پالس ثانویه، بسته به تراکم پوشش گیاهی، بخش زیادی از سطح زمین را نیز نمونه‌برداری نمود. اطلاعاتی که توسط سامانه لیدار جمع‌آوری می‌گردد، به صورت مختصات سه بعدی X,Y,Z بوده، اگر چه امکان تعیین موقعیت مسطحاتی و ارتفاعی عوارض با دقت قابل قبولی امکان‌پذیر است، ولی این داده‌ها هیچگونه اطلاعاتی در مورد بافت و خصوصیات رادیومتریکی عوارض ارائه نمی‌کنند. با این ترتیب، داده‌های ثبت شده حاوی اطلاعات هندسی و ساختاری سطح خواهند بود، در سال‌های اخیر دو روش عمده به منظور افزودن قابلیت اندازه‌گیری اطلاعات رادیومتریک عوارض به داده‌های معمول ارتفاعی لیدار مورد استفاده قرار

1 - First pulse

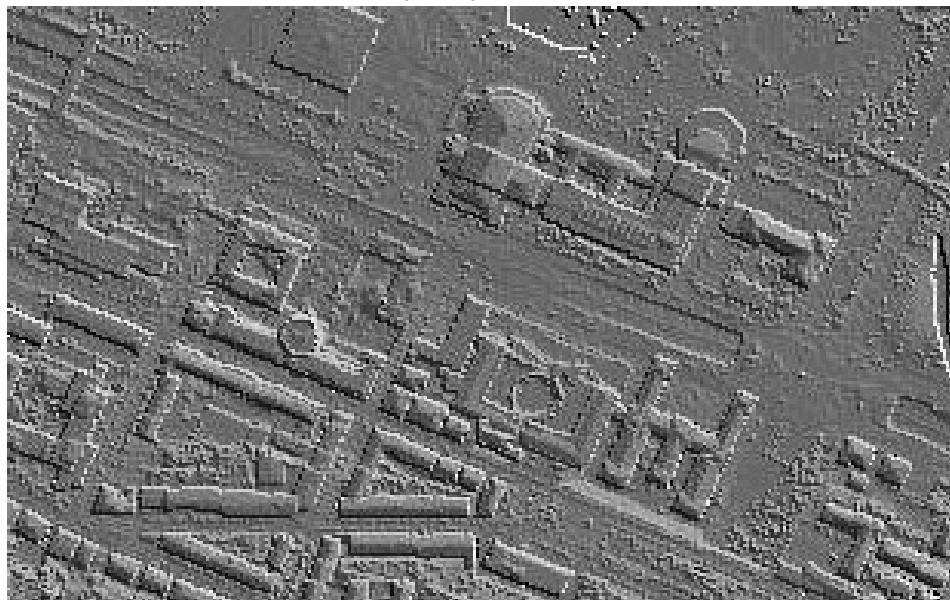
2 - Last pulse

3 - Photo-grammetry

گرفته است. یکی از این روش‌ها، ثبت قدرت سیگنال بازگشتی و دیگری استفاده از یک دوربین دیجیتال جهت تصویربرداری همزمان با نمونه‌برداری سامانه اسکن لیزری است.

(Baltsavias, 1999, 83-94)

همان‌گونه که از نوع موج برگشتی برای اندازه‌گیری زمان بازگشت یک پالس استفاده می‌شود، اکثر سامانه‌ها از این مورد برای اندازه‌گیری قدرت پالس برگشتی نیز استفاده می‌کنند. با ثبت قدرت سیگنال بازگشتی، علاوه بر اطلاعات هندسی، بخشی از خواص رادیومتریک عوارض موجود در منطقه نیز ثبت خواهد شد. داده‌های سامانه لیدار شدت درجات خاکستری اشیاء را ثبت نمی‌کنند، بلکه این داده‌ها نشان‌دهنده قدرت لیزر دریافت شده توسط سنجنده هستند. مواد موجود بر روی سطح زمین خصوصیات طیفی متفاوتی دارند و به همین دلیل امکان بدست آوردن یک تصویر با قدرت تفکیک پایین از قدرت پالس برگشتی وجود دارد، عوارضی که لیزر را به نحو مشابهی منعکس می‌نمایند، در این تصاویر، درجات خاکستری یکسان خواهند بود، در صورت یکسان بودن سایر شرایط فیزیکی به عنوان مثال، آسفالت سقف ساختمان‌ها و آسفالت راه‌ها دارای انعکاس مشابهی بوده و در تصاویر داده‌های لیدار، به یک صورت ثبت می‌شوند. به این ترتیب قابلیت این داده‌ها جهت استفاده در روند تشخیص و جداسازی اشیاء به نحو چشمگیری کاهش می‌یابد. تشعشع استفاده شده در لیدار در محدوده مادون قرمز از طیف الکترومغناطیس است. بنابراین موادی مانند گیاه، روشن به نظر می‌رسند، زمین و آسفالت تیره به نظر می‌آیند، در آب‌های عمیق تشعشع جذب می‌شود، البته در کنار داده‌های هندسی لیدار می‌توان از دوربین رقومی برای تصویربرداری استفاده کرد و از داده‌های آن برای استخراج بافت و خصوصیات رادیومتریک عوارض استفاده نمود، وقتی همه اسکن‌ها بهم پیوسته شدند ابری از نقاط در یک قالب مرجع سه‌بعدی بدست می‌آید. (شکل ۴) مهم‌ترین خصوصیت قابل ذکر ابر نقاط لیدار این است که بزرگ و حجمی هستند و اغلب شامل میلیون‌ها نقطه می‌باشند. (صادقیان، ولدان زوج، ۱۳۸۷ ص ۳۵)

شکل (۴) تصویر به دست آمده از ابر نقاط

۵- تهیه مدل سه بعدی با استفاده از تکنیک لیدار:

یکی از کاربردهای مهم لیدار که امروزه در بخش‌های نقشه‌برداری هوایی و دریایی در بسیاری از کشورها استفاده می‌شود، تهیه و تولید مدل ارتفاعی رقومی دقیق (DEM) با دقت در حد ۱۰ اسانسی متر و تهیه مدل سه بعدی از سطح زمین می‌باشد. یک سامانه لیدار شامل قسمت‌های زیر است:

۱- یک سامانه اسکن کننده که پالس لیزر را تولید کرده و امواج بازگشتی از سطح زمین را ثبت می‌کند.

۲- یک سامانه موقعیت یاب جهانی نصب شده در هوایپما به منظور ثبت موقعیت سنجنده.

۳- یک واحد اندازه‌گیری اینر شیال^۱ به منظور اندازه‌گیری وضعیت سنجنده .^۲

۴- یک ایستگاه سامانه موقعیت یاب جهانی دقیق مستقر در سطح زمین به منظور استفاده از روش تفاضلی برای تعیین موقعیت دقیق.^۳

1 -IMU

2 -Attitude

3- DGPS: Differential GPS

سامانه نوری بخش اسکن کننده، پالس لیزری را با ۷۵۰۰۰ پالس در هر ثانیه و در جهت عمود بر مسیر حرکت سنجنده به سمت زمین ارسال کرده و نقاط زمینی را در فواصل ۰/۵ تا ۴ متری برداشت می کند که در واقع همان توان تفکیک مکانی سنجنده می باشد. فواصل نقاط برداشته شده بسته به سرعت سنجنده متغیر خواهد بود. با کاهش سرعت سنجنده فواصل برداشته شده، کمتر شده لذا توان تفکیک مکانی بهبود می یابد.

با اندازه گیری دقیق زمان رفت و برگشت لیزر و با معلوم بودن سرعت نور، فاصله لیدار تا نقطه زمینی مطابق رابطه زیر محاسبه می گردد:

$$d = c \cdot t / 2$$

دقت تعیین فاصله لیدار به عوامل زیر بستگی دارد: (آقایی، جعفری، ۱۳۸۶، ص ۳۳)

۱- ارتفاع پرواز که بر روی شدت موج بازگشته تأثیر گذار است.

۲- دقت دستگاه لیدار و سامانه پردازش کننده.

۳- صحت و دقت موقعیت سنجنده، ارتفاع و داده های وضعیت سنجنده.

۴- مشخصات عارضه (اندازه گیری های دقیق تر می تواند از سطوح جامد و سخت حاصل شود).

سامانه موقعیت یاب جهانی نصب شده در هوایپما به منظور تعیین موقعیت Z، Y، X سنجنده استفاده می شود. همچنین میزان وضعیت سنجنده حول سه محور Z، Y، X توسط یک سامانه اندازه گیری اینرشیال که شامل شتاب سنج و جایروسکوپ^۱ می باشد اندازه گیری می شوند. به منظور افزایش دقت تعیین موقعیت سنجنده، می توان از یک سامانه موقعیت یاب جهانی زمینی نیز استفاده و به روش تفاضلی موقعیت دقیق سنجنده را تعیین کرد. لذا با معلوم بودن مختصات دقیق سنجنده و فاصله بین سنجنده تا هر نقطه می توان مختصات سه بعدی هر نقطه در روی زمین را تعیین و نقشه توپوگرافی سطح زمین را به دست آورد.

(<http://www.csc.noaa.gov/crs/rsapps/sensors/lidar.htm>)

یکی از تفاوت های عمدۀ رادار و لیدار این است که لیدار قادر به اندازه گیری در تمام شرایط آب و هوایی نمی باشد، زیرا به دلیل کوچک بودن طول موج های لیزر، ذرات با قطر کوچک از قبیل ذرات باران، ابر و گرد و غبار، به عنوان یک مانع در برابر این امواج قرار می گیرند. اما در سامانه های رادار به دلیل استفاده از طول موج های بلند، این مشکل بوجود نمی آید. لازم به ذکر

۱۰۹ فصلنامه علوم و فنون نظامی، سال هفتم، شماره ۱۷۵، تابستان ۱۳۸۹
است لیدار قادر است در شب و روز اطلاعات کسب نماید. در سال‌های اخیر در کنار سامانه لیدار
از دوربین‌های رقومی نیز استفاده می‌شود. پس پردازش‌های انجام شده بر روی داده‌های لیدار شامل
موارد زیر می‌باشد:

- ۱- استفاده از داده‌های موقعیت یاب جهانی زمینی به منظور زمین مرجع نمودن داده‌ها.
 - ۲- فیلتر نمودن داده‌ها به منظور جدا کردن داده‌های عوارض مختلف سطح زمین که باعث
بازگشت‌های متفاوت یک پالس به سنجنده می‌شوند. (آقایی، جعفری، ۱۳۸۶ ص ۳۳)
- با توجه به این که یک پالس لیزر ممکن است به چند عارضه برخورد کرده و بازگشت آن در
زمان‌های متفاوت به سنجنده برسد، نیاز به یک سری پس‌پردازش^۱ می‌باشد تا بتوان پالس‌های
بازگشتی متفاوت را از هم جدا نمود، که این عمل توسط الگوریتم‌های مختلفی که به منظور
فیلتر کردن وجود دارد انجام می‌شود. به عنوان مثال یک لیزر ممکن است به عوارض یا بخش‌های
مختلف برخورد کرده و بازگشت امواج آنها با ترتیب خاصی و در زمان‌های مجزا به سنجنده
برسند، با جدا کردن این سیگنال‌های دریافتی می‌توان بخش‌های مختلف را از هم تمیز داد.

۶- محدودیت‌های سامانه لیدار:

- (۱) در مناطقی که پوشش گیاهی فشرده و وسیع بوده، اطلاعات بدست آمده توسط سامانه
لیدار (ارتفاع و فاصله) با مقدار واقعی آن از زمین دارای خطأ است.
- (۲) دقت اطلاعات کسب شده توسط سامانه لیدار به دقت سامانه موقعیت یاب جهانی و اندازه‌گیری
اینرшиال بستگی داشته زیرا در موقعي که هوایما پیچ^۲ و رول^۳ دارد، توسط سامانه اندازه‌گیری
اینرшиال این خطأ تصحیح می‌گردد.
- (۳) سامانه لیدار از امواج مادون قرمز نزدیک^۴ استفاده می‌کند، سطوح خاص مانند آب، آسفالت و
قیر، ابر و مه این امواج را جذب و بازتاب این اجسام کم است.
- (۴) اندازه فایل‌های اطلاعات سامانه لیدار بسیار بزرگ است.

(<http://www.csc.noaa.gov/crs/rsapps/sensors/lidar.htm>)

1 - Post processing

2 - Pitch

3 - Roll

4 - Near Infra Red

۷- کاربردهای سامانه لیدار:

علاوه بر تهیه مدل سه بعدی زمین این سامانه کاربردهای متعددی دارد. از جمله می توان به

موارد زیر اشاره کرد:

- (۱) تهیه نقشه های زیربنایی شهر
- (۲) جنگل داری
- (۳) هیدرو گرافی
- (۴) مطالعات اتمسفری
- (۵) تولید محصولات سه بعدی و شبیه سازی پرواز
- (۶) کاربردهای نظامی
- (۷) بررسی تغییرات کوچک ارتفاعی در سطح زمین

۸- کاربرد در هیدرو گرافی:

لیدار ابزار ایده آلی برای اندازه گیری عمق آب های سطحی و ارتفاع زمین های اطراف سواحل بوده و تنها سامانه ای است که می تواند در یک عملیات نقشه برداری هر دو اطلاعات هیدرو گرافی و توپو گرافی را جمع آوری کند. لیدار هیدرو گرافی اندازه گیری های سریع و متراکم از نواحی ساحلی، تعیین میزان حجم کانال های کم عمق، اندازه گیری حرکات شن های کنار سواحل، تهیه نقشه تپه های مرجانی، نقشه های دریایی، تعیین پیوستگی های بین تغییرات عمق سنجی در فواصل دور از ساحل، آشکارسازی شکل خطوط ساحلی، کمک به پروژه های لوله گذاری و کابل کشی، نمایش پویایی رسوبات، پیش بینی میزان ذوب شدن برف ها از دیگر ویژگی های این سامانه است.

سیل و مسائل همراه آن به دلیل میزان خسارتی که به محیط اطراف وارد می آورد مورد توجه بسیاری از کشورها است. از مهم ترین پارامترها در مطالعه هیدرولیک، دشت های سیلابی و جهت جاری شدن آب است، لیدار این امکان را فراهم می آورد که بتوان سطح را بازسازی نموده و زوایای شب را محاسبه کرد، که این مورد کمک شایانی به محاسبه سریع، آسان و دقیق جهت جریان آب می کند. موضوع مهم دیگر تغییرات اطلاعات حاشیه رودخانه ها و جابه جایی آن در طول زمان است، که با روش های فتو گرامتری و سنجش از دور بسیار زمان ببر و پرهزینه خواهد بود، در مقابل، لیدار راه حل سریع و بهینه را با کیفیت مطلوب ارائه می کند، به-

دلیل طبیعت داده‌های لیدار که در آن عوارض را نمی‌توان به سادگی تشخیص داد (در مقایسه با داده‌های تصویری) نیاز به توسعه روش‌های مستحکم و کارآمد پردازش تصویر به جهت تفسیر و بازسازی سطح عوارض مربوطه از داده‌های لیدار است که در تحقیقات کنونی لیدار و الگوریتم‌های ارائه شده کمبود آن احساس می‌شود. (Zwally, schutz, 2002: 405-445)

۹- کاربرد سامانه لیدار جهت عملیات در جنگل:

از این سامانه در حفظ محیط زیست و جنگل داری نیز استفاده می‌شود، ارزیابی ترکیب و ساختار جنگل از فواصل دور بسیار مشکل است اما برای کمک به مدیریت جنگل نمایش اطلاعات مهم و ضروری می‌باشد. فناوری لیدار ابزار جدیدی برای جمع‌آوری و به کارگیری چنین اطلاعاتی است، به خصوص جهت انجام عملیات در جنگل توسط نیروهای عملیات ویژه اندازه‌گیری ارتفاع درختان اهمیت فوق العاده‌ای دارند، آنالیز ساختار موجود در تصاویر هوایی که از ترکیب داده‌های لیدار با داده‌های رقومی و تصاویر فتوگرامتری با دقت بالا بدست می-آید امکان تفسیر لایه‌های مختلف گیاه، درخت، تراکم، درجه اختلال و سایر پارامترهای جنگل را با اعتماد بالا فراهم می‌آورد. یکی از کاربردهای آن در جنگل‌داری، استخراج مدل رقومی زمین^۱ و DTM^۲ است که سامانه لیدار می‌تواند خصوصیات پوشش گیاهی جنگل را به صورت سه بعدی تهیه کند. (<http://lidar.usgs.gov/index.php>)

۱۰- تفاوت‌های لیدار هیدروگرافی و لیدار توپوگرافی:

- ۱- لیدار هیدروگرافی از دو بیم لیزری و لیدار توپوگرافی از یک بیم لیزری استفاده می‌کند.
- ۲- لیدار هیدروگرافی برای اندازه‌گیری عمق آب، از طول موج قرمز برای سطح آب و از طول موج آبی و سبز برای نفوذ در آب، اما لیدار توپوگرافی برای شناسایی اغلب اجسام از امواج مادون قرمز استفاده می‌کند.
- ۳- لیدار هیدروگرافی از فرکانس ۴۰۰ هرتز و لیدار توپوگرافی از فرکانس ۳۰۰۰۰ هرتز استفاده می‌کند.

1 -Digital Surface Model
2- Digital Terrain Model

۴- لیدار هیدروگرافی نیاز به قدرت بالا دارد، اما لیدار توپوگرافی با یک هوایپما یا بالگرد کوچک نیز قادر به انجام عملیات است.

به طور مثال یکی از کاربردهای مهم لیدار هیدروگرافی در اندازه گیری عمق آب است، که دقت این اندازه گیری بستگی به تیرگی یا شفاف بودن آب دارد.

(www.Ambercore.com, a white paper on lidar mapping:2)

۱۱- کاربرد در عملیات دریایی:

امروزه عملیات دریایی بر محور عملیات زیرسطحی می‌چرخد. در این راستا طراحان عملیات دریایی و سازه‌های زیرسطحی به دنبال راههایی هستند که توسط ردباهای صوتی طرف مقابل (دشمن) مورد کشف و شناسایی قرار نگیرند. این فرایند دو طرفه همیشه در جریان است. یکی از فناوری‌هایی که قابلیت تشخیص زیر دریا را بدون استفاده از امواج صوتی دارد، سامانه لیدار می‌باشد.

زیردریایی‌ها قادرند حدود سه چهارم سطح کره زمین را بدون آنکه توسط دشمن آشکار شوند، پیمایند؛ در حالی که زیردریایی‌ها معمولاً در صورت انتشار کوچک‌ترین اختلالی از قبیل گرمایی، الکترومغناطیسی، هیدرودینامیکی و بخصوص اکوستیکی آشکارسازی می‌شوند. انتشارات اکوستیکی، به لحاظ آشکارسازی اهمیت زیادی دارند؛ زیرا با سرعت بالا و در مسافت‌های طولانی منتشر می‌شوند و در فواصل طولانی قابل آشکارسازی^۱ و طبقه‌بندی^۲ می‌باشند. مخفی بودن اکوستیکی زیردریایی، بالاترین امتیاز به شمار می‌آید و به این دلیل تلاش‌های مستمری صورت می‌گیرد تا زیردریایی‌ها امروزه بدون کوچکترین علامت، بسیار ساکت^۳ و با قابلیت‌های بالا ساخته شوند. عوامل مختلفی وجود دارند که به این تلاش‌ها دامن می‌زنند که در زیر به چند مورد اشاره می‌شود:

اول، از زیردریایی‌های امروزی انتظار می‌رود که در آب‌های کم عمق و نزدیک سواحل حرکت نمایند. محل‌هایی مثل خلیج فارس، به گونه‌ای هستند که زمان حضور زیردریایی را در نزدیکی

1 - Detection

2 - Classification

3 - Quiet

۱۱۳ فصلنامه علوم و فنون نظامی، سال هفتم، شماره ۱۷۵، تابستان ۱۳۸۹
دشمن افزایش می دهد. مأموریت در این محل ها از لحاظ اکوستیکی بسیار مشکل تر از گشتزنی در آب های عمیق اقیانوس ها می باشد.

دوم، امروزه پردازش سیگنالی و فناوری حساسه ها با سرعت فزاینده ای در حال پیشرفت است. تغییرات و پیشرفت های به دست آمده در زمینه محاسبات و ارتباطات، امکان پردازش و نمایش حجم زیادی از اطلاعات حساسه ها را در یک کپسول ریز فراهم ساخته است. سامانه های چند حساسه می توانند با ترکیب اطلاعات گوناگون برای آشکارسازی و دنبال کردن اهداف ساکت به کار روند. سامانه های سوناری DT^۱ برای آشکارسازی و ردیابی زیردریایی های دشمن از حساسه های ناوهای سطحی، هوپیما، صدایاب زیرآبی^۲ و دیگر تجهیزات بهره می گیرند. سامانه های سوناری DT یک سامانه سوناری فعال پیشرفته چند حساسه فرکانس پایین می باشد، که زیردریایی های دشمن را آشکارسازی می کند. ترکیب اطلاعات مختلف از حساسه های گوناگون باعث بهبود کارایی سامانه می شود.

بنابراین سامانه لیدار مناسب ترین ابزار جهت شناسایی زیردریایی در آب های کم عمق می باشد.

۱۲- کاربرد لیدار در اقیانوس شناسی و موافع موجود در این زمینه:

از لیدار در تحقیقات اقیانوس شناسی مانند بررسی عمق آب در نقاط مختلف، تعیین آلاینده های موجود در آب و همچنین تصویربرداری از اجسام غوطه ور در آب می توان استفاده کرد. سامانه لیداری که برای کارهای عمق سنجی استفاده می شود بر پایه برهم کنش، پراکندگی و جذب پرتو نوری با حجم آب بنا نهاده شده است. در مورد تصویربرداری از اجسام زیر آب این عوامل نه تنها کمک چندانی به فرایند تصویربرداری نمی کنند، بلکه خود نیز به عنوان یک مشکل اساسی ظاهر می شوند. به عبارت دیگر مسئله اصلی که در مورد تصویربرداری زیر آب وجود دارد، مسئله جذب و پراکندگی نور در محیط های آبی است. افزایش اطلاعات در زمینه پارامتر های مربوط به میزان جذب و پراکندگی یا به عبارت دیگر خواص اپتیکی آب، توانایی سامانه در افزایش قدرت تصویربرداری را افزایش می دهد. به همین دلیل مطالعات زیادی در زمینه خواص اپتیکی آب و بررسی تابع گسترش نقطه ای (PSF)^۳ و رابطه آن با تابع گسترش (BSF)^۴ صورت گرفته

1 - Distant Thunder

2 - Sonobuoys

3- Point Spread Function

4 -Beam Spread Function

است. در حالت کلی خواص اپتیکی آب را می‌توان به دو دسته تقسیم کرد: ظاهری و ذاتی.

خواص اپتیکی ذاتی (IOPs)^۱ ویژگی‌هایی هستند که تنها به محیط وابسته هستند و مستقل از میدان نوری محیط پس زمینه هستند. دو نمونه اساسی از خواص اپتیکی ذاتی عبارتند از ضریب جذب و تابع پراکنده‌گی حجمی. از دیگر خواص اپتیکی ذاتی می‌توان به ضریب خاموشی و توان بازتابش تک پراکنده‌گی اشاره کرد. خواص اپتیکی ظاهری که معمولاً استفاده می‌شود عبارتند از انعکاس تابش، کسینوس‌های میانگین و تغییرات توابع میرائی.

یکی از اولین کارهای انجام شده در زمینه اپتیک اقیانوسی به سال ۱۹۶۳ بر می‌گردد که توسط دانشی تحت عنوان نور در دریا^۲ منتشر شد و پس از آن کتاب‌های دیگری توسط مرتن در سال ۱۹۷۰ و توسط اسمیت در سال ۱۹۸۴ منتشر شد که تصویربرداری زیر آب را مورد بررسی قرار می‌داد. در دهه ۱۹۹۰ بیشتر مسائل مربوط به پراکنده‌گی در محیط‌های آبی و همچنین پیشرفت‌های تکنولوژیکی در زمینه پردازش تصویر و دستگاه‌های تصویرنگاری مورد بحث قرار گرفتند.
(www.Ambercore.com, a white paper on lidar mapping:3-6)

نتیجه‌گیری:

لیدار مشابه اصول رادار کار می‌کند که بعضی اوقات نیز رادار لیزری نامیده می‌شود. اختلاف اصلی بین لیدار و رادار در واقع نوع طول موج‌های تابشی مورد استفاده است. رادار طول موج‌های ناحیه رادیویی را استفاده می‌کند در حالی که لیدار طول موج‌های لیزری را به کار می‌برد. لیدار به عبارت ساده نوعی دستگاه لیزری سنجش است. از این دستگاه در موارد متعددی استفاده می‌شود. یکی از مهم‌ترین موارد کاربرد لیدار، نقشه‌برداری، سنجش مشخصات ابرها شامل فاصله، ضخامت، میزان رطوبت ابر و همچنین عملیات ضدزیردریایی می‌باشد. از سامانه لیدار جهت جمع‌آوری اطلاعات توپوگرافی نیز استفاده می‌شود. اگر اطلاعاتی که لیدار به ما می‌دهد با یک سری اطلاعات اضافی که از عکس‌برداری هوایی به دست می‌آید،ضمیمه شود، قابل فهم‌تر خواهد بود. در مباحث مربوط به رزم ضدزیرسطحی از دو نوع سامانه صوتی و غیر صوتی استفاده می‌شود

1- Inheritance Optical Properties

2- Light in the sea

۱۱۵ فصلنامه علوم و فنون نظامی، سال هفتم، شماره ۱۷۵، تابستان ۱۳۸۹
که از زیرمجموعه‌های سامانه صوتی می‌توان به سونار و بویه‌های سوناری (سونوبوی) اشاره کرد.
لیدار و رادار هم از زیرمجموعه‌های مهم سامانه غیر صوتی به شمار می‌روند.

سامانه لیدار نسبت به سونار قابلیت شناسایی و مانور بیشتری را برای شناسایی اجسام زیر آب فراهم می‌کند، اما به کارگیری مؤثر این سامانه نیازمند شناسایی خواص اپتیکی آب و به کارگیری تکنیک‌های مناسب پردازش تصویر و کنترل سامانه‌ها است. در صورت فراهم بودن این امکانات این سامانه قابلیت تصویربرداری با وضوح بالا و تعیین عمق اجسام و موضع موجود در آب را با قدرت تفکیک بسیار بالای دارد.

عملیات در آب‌های ساحلی یکی از چالش‌هایی است، که نیروی دریایی در جنگ آینده با آن مواجه است. بنابراین جهت اجرای عملیات در این آب‌ها شناسایی زیردریایی‌های دشمن از اهمیت خاصی برخوردار است. از آنجایی که زیردریایی‌های امروزی کم‌ترین انتشار الکترونیکی، معناطیسی و صوتی را از خود دارند، با استفاده از سامانه لیدار می‌توان به راحتی این واحدها را شناسایی نمود.

از عملیات‌های مهم دیگر که نیروی دریایی با آن در آینده روپرتو می‌باشد، عملیات آبخاکی است. در این عملیات شناسایی دقیق سواحل توسط دشمن از جمله اقداماتی است که نیروهای ویژه قبل از شروع عملیات می‌بایستی انجام دهند، بنابراین یکی از سامانه‌هایی که می‌توان به وسیله آن واحدهای دشمن را در حال نزدیک شدن به سواحل شناسایی کرد، سامانه لیدار است.

رونده توسعه و توانایی سامانه لیدار در جمع‌آوری داده‌های مکانی با سرعت و دقت بالا باعث شده است، این روش جایگزین روش‌های سنتی اخذ و جمع‌آوری داده‌های مکانی گردد. نیاز فن‌گرامتری و سنجش از دور به تصاویر فضایی و تلفیق داده‌های لیدار با تصاویر فضایی، در آینده نزدیک می‌تواند منجر به ایجاد تحولات بسیار در زمینه تولید داده‌های مکانی گردد. با توجه به کاربردهای فراوان سامانه لیدار در هیدرولوگرافی، توسعه شهری، استخراج نفت، جنگل-داری و به خصوص عملیات نظامی در جهت کسب اطلاعات از خصوصیات زمین و دریا در عملیات‌های ضدزیردریایی، آبخاکی، هلیبرن و ... باعث شده است ابزار ایده‌آلی برای اندازه گیری عمق آب‌های سطحی و ارتفاع زمین‌های اطراف سواحل گردد و تنها سامانه‌ای است که می‌تواند در یک عملیات هر دو اطلاعات هیدرولوگرافی و توپوگرافی را جمع‌آوری کند.

منابع:

الف) منابع فارسی:

- ۱- آقایی، جعفری؛ ابوالفضل، جواد (بهار ۱۳۸۶). معرفی سیستم لیدار، فصلنامه سپهر، نشریه سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، دوره شانزدهم، شماره ۶۱.
- ۲- صادقیان، سعید؛ ولدان زوج، محمد جواد (آبان ۱۳۸۷). سیستم لیدار و کاربردهای آن. ماهنامه فضا، سازمان فضایی ایران، سال چهارم، شماره ۳۴.
- ۳- طحانی، غلامرضا (۱۳۸۹). تجهیزات و فناوری در عملیات دریابی. انتشارات معاونت آموزش دافوس آجا.

ب) منابع لاتین:

- 1- Baltsavias, E. (1999). "A comparison between photogrammetry and laser scanning," ISPRS JPRS, vol. 54.
- 2- Zwally, H.J, Schutz B., Abdalati W., Abshire J., Bentley C., Brenner A., Bufton J., Dezio J., Hancock, D. Herring T., Minster B., Quinn K., Palm S., Spinhirne J., Thomas R. (2002) "ICE Sat's laser measurements of polar ice, atmosphere, ocean, and land," Journal of Geodynamics, vol. 34.

پ) سایت‌های اینترنتی:

- 1- <http://www.csc.noaa.gov/products/sccoasts/html/tutlid.html> .
- 2- http://www.csc.noaa.gov/crs/rs_apps/sensors/lidar.htm.
- 3- <http://www.lidar.cr.usgs.gov>.
- 4- <http://lidar.usgs.gov/index.php>.
- 5- www.ambercore.com.

